

До уваги платників! З 01.01.2020 змінюються реквізити бюджетних рахунків!

ДПС України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/399754.html> повідомила, що з 01 січня 2020 року у зв'язку з тим, що Державною казначейською службою України (далі – Казначейство) з початку 2020 року рахунки для сплати податків і зборів будуть відкриті відповідно до Плану рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2013 № 1203 (із змінами та доповненнями), змінюються реквізити бюджетних рахунків.

Інформація щодо реквізитів бюджетних рахунків, які будуть введені в дію з 01.01.2020 року, після її отримання від Казначейства буде розміщена на вебпорталах органів ДПС у рубриці «*Бюджетні рахунки*».

На Дніпропетровщині зареєстровано майже 99 тисяч фізичних осіб – підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування

За січень – жовтень 2019 року фізичними особами – підприємцями сплачено до бюджету єдиного податку на суму 1 млрд 661,9 млн грн, що на 347,4 млн грн (або на 26,4 відс.) перевищує показник відповідного періоду минулого року.

Кількість фізичних осіб – підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування, склала 98 894 підприємця, з них 12 286 підприємців обрали першу групу, 43 664 підприємця обрали другу групу, 42 944 підприємців обрали третю групу.

Так, за відповідні звітні періоди 2019 року підприємцями – платниками єдиного податку третьої групи задекларовано валового доходу на загальну суму 22 млрд 797,4 млн грн, що на 347,4 млн грн (або на 18,3 відс.) більше ніж за аналогічний період минулого року.

У Головному управлінні ДПС у Дніпропетровській області відбулося третє засідання Ініціативної групи

Головним управлінням ДПС у Дніпропетровській області 04 грудня 2019 року проведено третє засідання Ініціативної групи з підготовки установчих зборів для формування Громадської ради при Головному управлінні ДПС у Дніпропетровській області.

Під час засідання визначено список кандидатів для участі в установчих зборах та обговорені організаційні питання, пов'язані з форматом їх проведення для формування Громадської ради при Головному управлінні ДПС у Дніпропетровській області.

Релігійна організація надає в оренду земельну ділянку: сплата земельного податку

Криворізьке північне управління повідомляє, що перелік земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком, визначено ст. 283 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), до якого належать, зокрема земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статуту (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку (п.п. 283.1.8 п. 283.1 ст. 283 ПКУ).

ПКУ передбачає реалізацію принципу платності користування землею у двох формах: земельний податок, який сплачується власниками земельних ділянок, а також постійними користувачами земельних ділянок державної або комунальної власності; та орендна плата, яка справляється на умовах договору оренди за надані у строкове користування земельні ділянки державної або комунальної власності (п.п. 14.1.147 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Пільги зі сплати орендної плати за земельні ділянки комунальної власності ПКУ не передбачено.

Чинний Довідник № 94/2 інших податкових пільг станом на 01.10.2019 у розділі «Пільги по платі за землю» за кодом 18010505 ідентифікує пільгу по несплаті земельного податку для земель, визначених п.п. 283.1.8 п. 283.1 ст. 283 ПКУ).

Водночас, згідно з п. 284.3 ст. 284 ПКУ, якщо платники земельного податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території. Отже, юридичні особи (у т.ч. релігійні організації), які користуються земельними ділянками, що відповідають вимогам підпунктів 283.1.7 та 283.1.8 п. 283.1 ст. 283 ПКУ, та надають їх в оренду або розташовані на них окремі будівлі, споруди (їх частини), сплачують земельний податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

До уваги платників акцизного податку!

Інформуємо, що порядок ведення Єдиного реєстру акцизних накладних затверджено постановою Кабінету міністрів України від 26 лютого 2016 року № 114 із змінами і доповненнями (далі – Порядок № 114).

Відповідно до п. 7 Порядку № 114 на складені акцизні накладні/розрахунки коригування (далі – АН/РК) накладаються спочатку кваліфікований електронний підпис посадової особи платника акцизного податку, що реалізує пальне або спирт етиловий, яка відповідає за ведення бухгалтерського та/або податкового обліку, або керівника чи уповноваженої особи, а потім кваліфікована електронна печатка платника акцизного податку (за наявності).

Платник акцизного податку, що є фізичною особою – підприємцем (далі – ФОП), накладає спочатку кваліфікований електронний підпис ФОП чи уповноваженої особи, а потім – кваліфіковану електронну печатку платника акцизного податку (за наявності).

У разі складення АН у двох примірниках платник акцизного податку, який реалізує пальне або спирт етиловий, накладає кваліфікований електронний підпис відповідно до абзаців першого та другого п. 7 Порядку № 114 на перший та другий примірники АН. Перший примірник АН надсилається для реєстрації до Єдиного реєстру акцизних накладних (далі – ЄРАН), а другий примірник – платнику акцизного податку – отримувачу пального або спирту етилового, який накладає на нього власний кваліфікований електронний підпис у порядку, передбаченому для платника акцизного податку, який реалізує пальне або спирт етиловий, та після отримання пального або спирту етилового на акцизний склад/акцизний склад пересувний надсилає його для реєстрації до ЄРАН.

Під час реєстрації РК до АН платником акцизного податку – отримувачем пального або спирту етилового у випадках, передбачених абзацом четвертим п. 6 Порядку № 114 (якщо передбачається зменшення обсягів реалізованого пального

або спирту етилового), платник акцизного податку, який реалізує пальне або спирт етиловий, накладає на складений у двох примірниках РК до АН кваліфікований електронний підпис відповідно до абзаців першого та другого п. 7 Порядку № 114 та надсилає такий РК платнику акцизного податку – отримувачу пального або спирту етилового, який накладає на отримані примірники РК власний кваліфікований електронний підпис у порядку, передбаченому для платника акцизного податку, який реалізує пальне або спирт етиловий, та надсилає його для реєстрації до ЄРАН.

Визначення платників рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України

Звертаємо увагу, що платниками рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України є загальні користувачі радіочастотного ресурсу України, визначені законодавством про радіочастотний ресурс, яким надано право користуватися радіочастотним ресурсом України в межах виділеної частини смуг радіочастот загального користування на підставі:

- ▶ ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України;
- ▶ ліцензії на мовлення та дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою;
- ▶ дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою, отриманого на підставі договору з власником ліцензії на мовлення;
- ▶ дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою.

Норми встановлені п. 254.1 ст. 254 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Не є платниками рентної плати спеціальні користувачі, перелік яких визначено законодавством про радіочастотний ресурс, та радіоаматори (п. 254.2 ст. 254 ПКУ).

Перелік користувачів радіочастотного ресурсу – платників рентної плати та/або зміни до нього подаються центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, із зазначенням виду зв'язку, смуги радіочастотного ресурсу, регіонів користування радіочастотним ресурсом двічі на рік до 1 березня та до 1 вересня поточного року станом на 1 січня та на 1 липня відповідно за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації (п.п. 254.5.1 п. 254.5 ст. 254 ПКУ).

Платники рентної плати подають до контролюючих органів копії ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України, ліцензій на мовлення та дозволів на експлуатацію радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв у місячний строк після їх видачі (п.п. 254.5.4 п. 254.5 ст. 254 ПКУ).

Платники Дніпропетровщини з початку року перерахували до бюджетів усіх рівнів та єдиного внеску понад 71 мільярд гривень

З січня по листопад 2019 року Головним управлінням ДПС у Дніпропетровській області забезпечено до бюджетів усіх рівнів (без урахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, з урахуванням прибутку ДУ офісу ВПП ДПС) 56 млрд 699,65 млн грн, що на 20 млрд 472,2 млн грн перевищує показник відповідного періоду минулого року.

Так, до державного бюджету впродовж одинадцяти місяців 2019 року спрямовано 33 млрд 198,6 млн грн, що на 15 млрд 255,7 млн грн більше надходжень січня – листопада минулого року.

До місцевих бюджетів за відповідний період забезпечено 23 млрд 501 млн гривень. Це на 5 млрд 216,5 млн грн більше фактичних надходжень січня – листопада 2018 року.

За підсумками одинадцяти місяців поточного року єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування зібрано 14 млрд 394,8 млн грн, що перевищує минулорічні показники на 2 млрд 195,1 млн гривень.

ДПС здійснює приймання та опрацювання електронних звернень громадян та запитів на отримання публічної інформації

ДПС здійснює приймання та опрацювання в електронному вигляді звернень громадян та запитів на отримання публічної інформації з питань, які належать до її компетенції.

На яку поштову скриньку можливо надіслати звернення громадян –

<https://tax.gov.ua/others/kontakti/kontakti-dlya-podannya-zvernen>.

Довідково:

Електронні звернення від громадян приймаються у ДПС на електронну адресу zvernennya_dps@tax.gov.ua у вигляді сканкопій чи фотокопій письмових звернень з підписом заявника із зазначенням дати та місця проживання

Отже, підпис громадянина в електронному зверненні може бути відсканованим, сфотографованим.

Також опрацьовуються електронні звернення громадян, підписані з застосуванням кваліфікованого електронного підпису.

З огляду на зазначене звернення, оформлене без дотримання зазначених вимог, відповідно до частини восьмої статті 5 Закону України «Про звернення громадян» буде повернуто без розгляду через десять днів від дня його надходження.

На яку поштову скриньку можливо надіслати запит на отримання публічної інформації –

<https://tax.gov.ua/others/kontakti/kontakti-dlya-podannya-zapitiv>

Довідково:

На електронну адресу publicinfo_dps@tax.gov.ua не надсилаються пропозиції, заяви, скарги громадян, юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців, самозайнятих осіб, а також питання щодо практичного використання окремих норм податкового законодавства, питання з роз'яснення прав та обов'язків платника єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, порядку сплати єдиного внеску.

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/399776.html>

Вимоги до РРО – новації 2020 року

Законом України від 20 вересня 2019 року № 128-IX «Про внесення змін до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі та послуг» (далі – Закон № 128) внесено зміни до Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями (далі – Закон про РРО), зокрема ст. 12 Закону про РРО викладено у новій редакції.

Так, на території України у сферах, визначених Законом про РРО, дозволяється реалізовувати та застосовувати лише ті реєстратори розрахункових операцій (далі – РРО) вітчизняного та іноземного виробництва, які включені до Державного реєстру реєстраторів розрахункових операцій, конструкція і програмне забезпечення яких відповідають конструкторсько-технологічній та програмній документації виробника.

Відповідно до внесених Законом № 128 змін РРО, що створює контрольну стрічку в електронній формі, повинен забезпечувати згідно з технологією, розробленою Національним банком України та погодженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, або із застосуванням кваліфікованого електронного підпису та/або печатки, кваліфікованої електронної позначки часу з дотриманням вимог Закону України «Про електронні довірчі послуги», та/або інших дозволених згідно із законодавством засобів, контроль відсутності спотворення або знищення даних про проведені розрахункові операції, копій розрахункових документів, які на ній містяться, можливість ідентифікації зазначеного реєстратора на такій стрічці.

Норми набирають чинності 19.04.2020.

Тимчасове ввезення та тимчасове вивезення за межі митної території України товарів з метою ремонту: що з ПДВ?

Нормами п. 206.7 ст. 206 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлено: до операцій із ввезення товарів на митну територію України у митному режимі тимчасового ввезення застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ПДВ або умовне часткове звільнення від оподаткування ПДВ за умови дотримання вимог та обмежень, встановлених главою 18 Митного кодексу України від 13 березня 2012 року № 4495-VI із змінами та доповненнями (далі – МКУ):

► умовне повне звільнення від оподаткування застосовується до товарів та в порядку, визначених ст. 105 МКУ (п.п. 206.7.1 п. 206.7 ст. 206 ПКУ);

► умовне часткове звільнення від оподаткування застосовується до товарів та в порядку, визначених ст. 106 МКУ. Сплачені суми ПДВ включаються платником до складу податкового кредиту у звітному (податковому) періоді, в якому було сплачено податок (п.п. 206.7.2 п. 206.7 ст. 206 ПКУ).

Відповідно до п. 206.8 ст. 206 ПКУ до операцій із вивезення товарів за межі митної території України в митному режимі тимчасового вивезення застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ПДВ за умови дотримання вимог та обмежень, встановлених главою 19 МКУ.

Умови, за яких адвокатське бюро (об'єднання) може бути платником єдиного податку третьої групи

Звертаємо увагу, що адвокатська діяльність регулюється Законом України від 05 липня 2012 року № 5076-VI «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 5076).

Адвокатське бюро є юридичною особою, створеною одним адвокатом, і діє на підставі статуту (частина перша ст. 14 Закону № 5076).

Адвокатське об'єднання є юридичною особою, створеною шляхом об'єднання двох або більше адвокатів (учасників), і діє на підставі статуту (частина перша ст. 15 Закону № 5076).

Пунктом 291.3 ст. 291 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) визначено, що юридична особа може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим главою 1 «Спрощена система оподаткування, обліку та звітності» розділу XIV ПКУ, та реєструється платником єдиного податку у порядку, визначеному главою 1 розділу XIV ПКУ.

Згідно з п.п. 298.1.4 п. 298.1 ст. 298 ПКУ суб'єкт господарювання, який є платником інших податків і зборів відповідно до норм ПКУ, може прийняти рішення про перехід на спрощену систему оподаткування шляхом подання заяви до контролюючого органу не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу. Такий суб'єкт господарювання може здійснити перехід на спрощену систему оподаткування один раз протягом календарного року.

Перехід на спрощену систему оподаткування суб'єкта господарювання, зазначеного в абзаці першому п.п. 298.1.4 п. 298.1 ст. 298 ПКУ, може бути здійснений за умови, якщо протягом календарного року, що передує періоду переходу на спрощену систему оподаткування, суб'єктом господарювання дотримано вимоги, встановлені в п. 291.4 ст. 291 ПКУ.

Відповідно до п. 291.4 ст. 291 ПКУ суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на окремі групи платників єдиного податку.

До третьої групи платників єдиного податку, зокрема належать юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 5 000 000 гривень.

Нормами п. 291.5 ст. 291 ПКУ визначено види діяльності, що не дають права суб'єктам господарювання бути платниками єдиного податку першої – третьої груп. На юридичну особу – адвокатське бюро чи об'єднання норми п. 291.5 ст. 291 ПКУ не поширюються.

Враховуючи вищевикладене, адвокатське бюро чи об'єднання як юридична особа може обрати або перейти на спрощену систему оподаткування зі сплатою єдиного податку за умови відповідності вимогам, встановленим главою 1 розділу XIV ПКУ.

Знижка у вигляді бонусів, які надходять на телефонні рахунки невизначеного кола платників, не є оподатковуваним доходом

Нагадуємо, що доходом з джерелом його походження з України – є будь-який дохід, отриманий резидентом або нерезидентом, у тому числі від будь-яких видів їх діяльності на території України, її континентальному шельфі, у виключній (морській) економічній зоні, у тому числі доходи у вигляді додаткового блага.

Норми встановлені п.п. 14.1.54 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Згідно із п.п. 14.1.47 п. 14.1 ст. 14 ПКУ додаткові блага – це кошти, матеріальні чи нематеріальні цінності, послуги, інші види доходу, що виплачуються (надаються) платнику податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) податковим агентом, якщо такий дохід не є заробітною платою та не пов'язаний з виконанням обов'язків трудового найму або не є винагородою за цивільно-правовими договорами (угодами), укладеними з таким платником ПДФО (крім випадків, прямо передбачених нормами розділу IV ПКУ).

Відповідно до п.п. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 ПКУ до складу загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника ПДФО включається дохід, отриманий як додаткове благо у вигляді вартості безоплатно отриманих товарів (робіт, послуг), визначеної за правилами звичайної ціни, а також суми знижки звичайної ціни (вартості) товарів (робіт, послуг), індивідуально призначеної для такого платника ПДФО.

Таким чином, сума знижки включається до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника ПДФО виключно у випадку, якщо дана знижка носить індивідуальний (персональний) характер.

Враховуючи вищевикладене, якщо одержувачами знижки у вигляді заохочень (бонусів), що надходять на телефонні рахунки платників податків, є невизначене коло осіб, то сума таких бонусів не включається до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника ПДФО.

У нас є всі можливості, аби забезпечити повноту надходжень до бюджету у грудні і по року в цілому, – Сергій Верланов

У січні – листопаді до загального фонду державного бюджету надійшло 410,7 млрд грн податків та платежів, що на 53 млрд грн більше, ніж за аналогічний період минулого року. В тому числі у листопаді бюджет отримав 51,6 млрд грн, що на 6,4 млрд грн більше, ніж у листопаді 2018 року.

Про це повідомив Голова Державної податкової служби України Сергій Верланов під час апаратної наради з керівниками структурних підрозділів та територіальних органів ДПС. Зокрема, за 11 місяців платники перерахували до бюджету 101 млрд грн податку на прибуток, що на 6,48 млрд грн більше, ніж очіувалося (індикатив виконаний на 106,9 %).

«За результатами 11 місяців порівняно з результатами 8 місяців значно покращилася динаміка податкових надходжень, у тому числі в розрізі регіонів», – зазначив Сергій Верланов.

Разом із тим об'єктивні фактори вплинули на погіршення динаміки сплати окремих податків. У жовтні спостерігалася активізація експортно-імпортних операцій, що прямо вплинуло на показники сплати ПДВ. Також у цей період окремі виробники цигарок скорочували або призупиняли виробництво. Зокрема, в жовтні обсяги реалізації сигарет на внутрішній ринок скоротилися на 44,8 %. Це негативно позначилося на динаміці сплати як акцизного податку, так і інших податків, зокрема ПДВ.

«Зараз дія факторів, на які ДПС не має впливу, йде на спад. Але разом з тим ми маємо усвідомити, що у нас є резерви, з якими потрібно ефективно працювати», – підкреслив Сергій Верланов.

Очільник ДПС наголосив на необхідності посилити роботу з державними підприємствами щодо повноти сплати частини чистого прибутку. Станом на 1 грудня 612 державних підприємств мають заборгованість перед бюджетом з цього платежу більше 4 млрд гривень.

«Сплачувати податки мають всі, в тому числі і державні підприємства – це їх прямиї конституційний обов'язок. І ми маємо окремо попрацювати з керівниками держпідприємств і донести до них цей меседж. Я особисто доповім Прем'єру, хто відмовився цей обов'язок виконувати, щоб по відношенню до них ухвалювалися відповідні оргвисновки. Загалом, я бачу непогану перспективу: у нас є всі можливості, аби забезпечити повноту надходжень до бюджету у грудні і по року в цілому», – сказав Сергій Верланов.

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/400062.html>

Щодо застосування реєстраторів розрахункових операцій при продажу товарів (наданні послуг) у мережі Інтернет
ДПС України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini-/399951.html> повідомила, що правовідносини у сфері застосування реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО) регулюються Податковим кодексом України (далі – Кодекс) та Законом України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 265).

Законом № 265 визначено правові засади застосування РРО у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг. Дія його поширюється на усіх суб'єктів господарювання, їх господарські одиниці та представників (уповноважених осіб) суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі.

Встановлення норм щодо незастосування РРО у інших законах, крім Кодексу, не допускається.

Відповідно до статті 2 Закону № 265 розрахункова операція – приймання від покупця готівкових коштів, платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо за місцем реалізації товарів (послуг), видача готівкових коштів за повернутий

покупцем товар (ненадану послугу), а у разі застосування банківської платіжної картки – оформлення відповідного розрахункового документа щодо оплати в безготівковій формі товару (послуги) банком покупця або, у разі повернення товару (відмови від послуги), оформлення розрахункових документів щодо перерахування коштів у банк покупця.

Місце проведення розрахунків – місце, де здійснюються розрахунки із покупцем за продані товари (надані послуги) та зберігаються отримані за реалізовані товари (надані послуги) готівкові кошти, а також місце отримання покупцем попередньо оплачених товарів (послуг) із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо (стаття 2 Закону № 265).

Згідно з пунктом 2 статті 3 Закону № 265 суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або безготівковій формі, зобов'язані видавати особі, яка отримує або повертає товар, отримує послугу або відмовляється від неї, включаючи ті, замовлення або оплата яких здійснюється з використанням мережі Інтернет, при отриманні товарів (послуг) в обов'язковому порядку розрахунковий документ встановленої форми на повну суму проведеної операції.

Форму та зміст розрахункового документа визначено Положенням про форму та зміст розрахункових документів, яке затверджене наказом Міністерства фінансів України від 21.01.2016 № 13, затвердженим у Міністерстві юстиції України 11.02.2016 за № 220/28350, із змінами.

Разом з тим пунктом 12 статті 9 Закону № 265 визначено, що РРО та розрахункові книжки не застосовуються, якщо в місці отримання товарів (надання послуг) операції з розрахунків у готівковій формі не здійснюються (оптова торгівля тощо).

Закон України від 03 вересня 2015 року № 675-VIII «Про електронну комерцію» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 675) визначає засади діяльності у сфері електронної комерції, встановлює порядок вчинення електронних правочинів із застосуванням інформаційно-телекомунікаційних систем та визначає права і обов'язки учасників відносин у сфері електронної комерції.

Так, підпунктом 14 пункту 1 статті 3 Закону № 675 встановлено, що реалізація товару дистанційним способом – укладення електронного договору на підставі ознайомлення покупця з описом товару, наданим продавцем у порядку, визначеному Законом № 675, шляхом забезпечення доступу до каталогів, проспектів, буклетів, фотографій тощо з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем, телевізійним, поштовим, радіозв'язком або в інший спосіб, що виключає можливість безпосереднього ознайомлення покупця з товаром або із зразками товару під час укладення такого договору.

Відповідно до абзацу другого пункту 1 статті 13 Закону № 675 розрахунки у сфері електронної комерції можуть здійснюватися, зокрема шляхом переказу коштів або оплати готівкою з дотриманням вимог законодавства щодо оформлення готівкових та безготівкових розрахунків, а також в інший спосіб, передбачений законодавством України.

Разом з тим, продавець, оператор платіжної системи або інша особа, яка отримала оплату за товар, роботу, послугу відповідно до умов електронного договору, повинні надати покупцеві (замовнику, споживачу) електронний документ, квитанцію, товарний чи касовий чек, квиток, талон або інший документ, що підтверджує факт отримання коштів, із зазначенням дати здійснення розрахунку (пункт 3 статті 13 Закону № 675).

Розділом VII Положення про порядок емісії електронних платіжних засобів і здійснення операцій з їх використанням, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 05.11.2014 № 705, встановлено, що документи за операціями з використанням електронних платіжних засобів (тобто банківська картка, далі – ЕПЗ) та інші документи, що застосовуються в платіжних системах для платіжних операцій з використанням ЕПЗ, можуть бути в паперовій та/або електронній формі.

Під час здійснення операцій з використанням ЕПЗ у сфері електронної комерції та системах дистанційного обслуговування дозволяється формування в електронній формі документа за операцією з використанням ЕПЗ за умови доставки його користувачу.

Документи за операціями з використанням ЕПЗ мають статус первинного документа та можуть бути використані під час урегулювання спірних питань.

Водночас, згідно з роз'ясненням Національного банку України (лист від 28.11.2019 № 57-0007/62082) квитанція, отримана при здійсненні розрахунку за допомогою ЕПЗ, не є розрахунковим документом у розумінні Закону № 265 та не підтверджує факт продажу товару (отримання послуг), а лише підтверджує ініціювання переказу коштів з рахунку держателя ЕПЗ.

Враховуючи викладене, якщо споживач, використовуючи мережу Інтернет, замовив товар (послугу), і розрахунок за товар (послугу) було здійснено із застосуванням ЕПЗ за допомогою платіжних систем (інтернет-еквайринг) чи платіжних терміналів, такі операції здійснюються із обов'язковим застосуванням РРО продавцем товару (надавачем послуги) та видачею споживачу розрахункового документа встановленої форми (чек з РРО).

Зауважуємо, що при визначенні відносин суб'єкта господарювання з отримувачем товару (послуги) в обов'язковому порядку слід визначати місце здійснення розрахунків. Тобто, якщо місце здійснення розрахунків визначити неможливо (наприклад, отримання споживачем комп'ютерних програм, електронних книжок, довідок, висновків, експертних оцінок тощо виключно в електронній формі), то у такому випадку застосування є необов'язковим. У інших випадках (тобто безпосереднє отримання споживачем товарів чи послуг) суб'єкт господарювання зобов'язаний застосовувати РРО на загальних підставах.

При цьому розрахунковий документ повинен бути сформований та надрукований у момент здійснення розрахункової операції. Також у даному випадку у суб'єкта господарювання виникає обов'язок щодо видачі отримувачу товару (послуги) розрахункового документа (чек з РРО) або безпосередньо, або у будь-який інший зручний спосіб, зокрема за допомогою кур'єрської служби, поштової служби тощо, яка може бути як сторонньою організацією, так і структурною одиницею продавця товару (надавача послуги).

Водночас, у разі здійснення розрахунків виключно у безготівковій формі (шляхом переказу коштів із розрахункового рахунку на розрахунковий рахунок через установу банку або шляхом внесення коштів через касу банку) застосування РРО є не обов'язковим.

У випадках повернення товарів (послуг), які було реалізовано через мережу Інтернет, такі операції відображаються у звітності відповідно до встановленого порядку ведення бухгалтерського обліку та звітності.

Щодо можливого «касового розриву» повідомляємо, що у випадку проведення розрахункових операцій з відстроченням платежу або у кредит необхідно, відповідно до вимог чинного законодавства при відпуску товару (послуги), видати покупцеві розрахунковий документ встановленої форми із зазначенням у ньому форми оплати «У КРЕДИТ/ПІСЛЯПЛАТА/ВІДСТРОЧКА ПЛАТЕЖУ». Таким чином, фіскальний чек, оформлений належним чином, повинен бути виданий покупцю при продажу товарів.

При цьому отримання коштів, які надходять у рахунок продажу товару у кредит, слід оприбутковувати у касі підприємства з оформленням прибуткових касових ордерів, або сума готівкових коштів, отримана від покупця, що відповідає сумі, зазначеній у фіскальному чеку з формою оплати «кредит/післяплата/відстрочка платежу», вноситься до скриньки РРО та пам'яті відповідного РРО шляхом виконання на цьому РРО операції «службове внесення» із наступним зазначенням на службовому документі номера фіскального чеку, за яким здійснено реалізацію товару в кредит.

Просимо суб'єктів господарювання взяти зазначену інформацію до відома та використовувати при здійсненні господарської діяльності з метою недопущення порушень вимог чинного законодавства і уникнення непорозумінь з контролюючими органами під час проведення перевірок.

Норми законодавства про працю поширюються на всі випадки, коли працівник виконує роботу на умовах трудового договору

Криворізьке північне управління нагадує, що працівник не може бути допущений до роботи без укладення трудового договору, оформленого наказом чи розпорядженням власника або уповноваженого ним органу, та повідомлення центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення формування та реалізації державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) про прийняття працівника на роботу в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Порядок повідомлення Державній податковій службі України та її територіальним органам про прийняття працівника на роботу затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 року № 413 (далі – Постанова № 413).

Зокрема, Постановою № 413 визначено, що Повідомлення про прийняття працівника на роботу (далі – Повідомлення) подається власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом (особою) чи фізичною особою – підприємцем до територіальних органів ДПС за місцем обліку їх як платника єдиного внеску за формою згідно з додатком до Постанови № 413 до початку роботи працівника за укладеним трудовим договором.

Норми ст. 24 Кодекса законів про працю України від 10 грудня 1971 року № 322-VIII із змінами та доповненнями (далі – КЗпП) та Постанови № 413 поширюються на всі випадки, коли працівник виконує роботу на умовах трудового договору. При цьому працівник не може бути допущений до роботи без Повідомлення до органів ДПС, оскільки в вищезазначених законодавчих актах чітко визначено, що повідомлення до ДПС подається до початку роботи працівника.

У графах № 8 і № 9 форми Повідомлення зазначається інформація про дату видання наказу і дату виходу на роботу та зазначається дата формування Повідомлення.

Тож Повідомлення є частиною укладання трудового договору.

Воно подається до початку роботи працівника за укладеним трудовим договором одним із таких способів:

- ▶ засобами електронного зв'язку з використанням електронного цифрового підпису відповідальних осіб відповідно до вимог законодавства у сфері електронного документообігу та електронного підпису;
- ▶ на паперових носіях разом з копією в електронній формі;
- ▶ на паперових носіях, якщо трудові договори укладено не більше, аніж із п'ятьма особами.

Якщо ж Повідомлення не було направлено до органів ДПС, то має місце порушення вимог ст. 24 КЗпП у частині допуску працівника до роботи без оформлення трудових відносин, що тягне за собою відповідальність, передбачену ст. 265 КЗпП.

Одноосібно обробляєте земельні ділянки понад 2 га – не забудьте задекларувати доходи!

Звертаємо увагу, що порядок декларування доходів, одержаних фізичними особами, регулюється нормами Податкового кодексу України (далі – ПКУ), відповідно до норм якого подавати податкові декларації про майновий стан і доходи (далі – Декларація) повинні і одноосібники, які самостійно обробляють власні земельні ділянки (паї) загальною площею понад 2 гектари та отримують доходи від продажу сільськогосподарської продукції (п.п. 165.1.24 п. 165.1 ст. 165 ПКУ).

Крім того, при отриманні у 2018 році доходів від здавання в оренду (суборенду, емфітевізис) земельної ділянки сільськогосподарського призначення, земельної частки (паю), майнового паю іншій фізичній особі – орендарю, яка не є податковим агентом (самозайнятою особою), орендодавець (громадянин-одноосібник) визначає свої податкові зобов'язання за результатами такого року у річній Декларації та сплачує податок на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) з таких доходів за своєю податковою адресою.

Доходи від продажу сільськогосподарської продукції, вирощеної на власних земельних ділянках площею понад 2 гектари, та доходи від надання власних земельних ділянок в оренду іншій фізичній особі, підлягають оподаткуванню ПДФО за ставкою 18 % та військовим збором за ставкою 1,5 %.

Додатково повідомляємо, що фізичні особи, які одноосібно обробляють земельні ділянки (паї) та отримують доходи від продажу власної сільськогосподарської продукції, мають можливість здійснювати таку діяльність з вирощування сільськогосподарських культур, зареєструвавшись суб'єктами господарювання – фізичними особами підприємцями, зі

сплатою відповідних податків і зборів до бюджету та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування – до відповідних цільових фондів, згідно з вимогами чинного законодавства.

ПДФО за відокремлений підрозділ сплачується до місцевого бюджету за місцезнаходженням такого підрозділу

Нагадуємо, що порядок сплати податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) передбачений ст. 168 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Нарахування, утримання та сплата військового збору до бюджету також здійснюється у порядку, встановленому ст. 168 ПКУ, за ставкою, визначеною п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідних положень» ПКУ (п.п. 1.4 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідних положень» ПКУ).

Такий порядок застосовується всіма юридичними особами, у тому числі такими, що мають філії, відділення, інші відокремлені підрозділи, що розташовані на території іншої територіальної громади, ніж така юридична особа, а також відокремленими підрозділами, яким в установленому порядку надано повноваження щодо нарахування, утримання і сплати (перерахування) до бюджету податку (далі – відокремлений підрозділ) (п.п. 168.4.2 п. 168.4 ст. 168 ПКУ).

Відповідно до ст. 64 Бюджетного кодексу України від 08 липня 2010 року № 2456-VI із змінами та доповненнями ПДФО, який сплачується податковим агентом – юридичною особою (її філією, відділенням, іншим відокремленим підрозділом) чи представництвом нерезидента – юридичної особи, зараховується до відповідного місцевого бюджету за її місцезнаходженням (розташуванням) в обсягах ПДФО, нарахованого на доходи, що сплачуються фізичній особі.

Згідно з п.п. 168.4.3 п. 168.4 ст. 168 ПКУ суми ПДФО, нараховані відокремленим підрозділом на користь фізичних осіб, за звітний період перераховуються до відповідного бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу.

У разі якщо відокремлений підрозділ не уповноважений нараховувати (сплачувати) ПДФО за такий відокремлений підрозділ, усі обов'язки податкового агента виконує юридична особа. ПДФО, нарахований працівникам відокремленого підрозділу, перераховується до відповідного бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу.

Звертаємо увагу, що відповідно до п. 63.3 ст. 63 ПКУ з метою проведення податкового контролю платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік у контролюючих органах за місцезнаходженням юридичних осіб, відокремлених підрозділів юридичних осіб, місцем проживання особи (основне місце обліку), а також за місцем розташування їх підрозділів, рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність.

Платник податків зобов'язаний стати на облік у відповідних контролюючих органах за основним та неосновним місцем обліку, повідомляти про усі об'єкти оподаткування і об'єкти, пов'язані з оподаткуванням, контролюючі органи за основним місцем обліку згідно з порядком обліку платників податків.

У контролюючому органі за неосновним місцем обліку платник податків сплачує усі податки та збори, які згідно з законодавством мають сплачуватись на території адміністративно-територіальної одиниці, що відповідає неосновному місцю обліку, щодо таких податків подає податкові декларації (розрахунки, звіти) та виконує інші обов'язки платника податків, а контролюючий орган стосовно платника податків здійснює адміністрування таких податків, зборів.

Отже, якщо юрособа створює виробничі структурні підрозділи із використанням праці найманих осіб за місцезнаходженням (розташуванням) на іншій території, ніж така юрособа і не уповноважені нею нараховувати (сплачувати) ПДФО, то такий платник податків зобов'язаний стати на облік за неосновним місцем обліку у відповідних контролюючих органах за місцезнаходженням таких об'єктів та перераховувати ПДФО до місцевого бюджету за місцезнаходженням такого підрозділу.

Сеанс телефонного зв'язку «гаряча лінія» начальника управління комунікацій Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Манушак ОСИПОВОЇ на тему «Запровадження нових норм застосування реєстраторів розрахункових операцій»

Питання 1. Хочу запитати. Що таке програмні РРО, і чи необхідно застосовувати додаткові кошти для їх придбання?

Відповідь: Закон України від 20 вересня 2019 року № 128-IX «Про внесення змін до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» щодо детінізації розрахунків в сфері торгівлі і послуг» (далі – Закон № 128) відкрив можливість використовувати замість традиційних РРО спеціальні програми призначені для реєстрації розрахункових операцій – програмні РРО.

Таку програму можна буде встановити на будь-який «гаджет», у тому числі і на смартфон. При цьому закон прямо зобов'язує контролюючий орган забезпечити безкоштовне програмне рішення для використання суб'єктом господарювання. Тобто, безкоштовним буде не тільки скачування самої програми, але і її підтримка.

Питання 2. Добрий день. Хотілось б отримати відповіді на такі питання: коли можна буде застосовувати програмні РРО? Для яких ФОП та у які терміни РРО необхідно застосовувати обов'язково?

Відповідь. Добрий день.

Відповідно до положень Закону № 128 використовувати програмні РРО можна буде з 19 квітня 2020 року.

З 01 жовтня 2020 року використання РРО (як класичного так і програмного) стане обов'язковим для фізичних осіб – підприємців – платників єдиного податку, другої, третьої та четвертої груп, які здійснюють:

- ▶ реалізацію товарів (надання послуг) через мережу інтернет;
- ▶ реалізацію ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння;
- ▶ роздрібну торгівлю уживаними товарами в магазинах;
- ▶ діяльність ресторанів, кафе, ресторанів швидкого обслуговування;
- ▶ діяльність туристичних агентств, туристичних операторів;
- ▶ діяльність готелів і подібних засобів тимчасового розміщення;
- ▶ реалізацію текстилю (окрім реалізації за готівкові кошти на ринках);

► реалізацію деталей та приладдя для автотранспортних засобів відповідно до переліку, що затверджується Кабінету Міністрів України.

З 01 січня 2021 року використання РРО буде обов'язковим для ФОП – платників єдиного податку 2, 3 та 4 груп незалежно від видів діяльності.

Питання 3. Добрий день. Що таке механізм «кешбек» у розумінні Закону № 128 і з якого періоду цей механізм почне застосовуватись?

Відповідь: Добрий день.

Механізм «кешбек» у розумінні Закону № 128 передбачає компенсацію покупцю на підставі його скарги щодо порушення продавцем встановленого порядку проведення розрахункових операцій частини суми штрафних (фінансових) санкцій, застосованих до продавця.

Застосування механізму «кешбек» відповідно до норм Закону № 128 почнеться з 01 жовтня 2020 року.

Отже, якщо фінансові санкції, передбачені пунктом 1 статті 17 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями (далі – Закон про РРО), застосовано до суб'єктів господарювання згідно з рішеннями контролюючих органів, прийнятими за результатами перевірки, проведеної на підставі скарги покупця (споживача) про порушення платником податків встановленого порядку проведення розрахункових операцій, такому покупцю (споживачу) із застосованих штрафних (фінансових) санкцій компенсується 100 відсотків вартості придбаних товарів (робіт, послуг), зазначених у його скарзі (сума порушення повинна складати понад 850 гривень).

Компенсація частини суми штрафних (фінансових) санкцій, передбачених статтею 17 Закону про РРО, здійснюється при дотриманні таких умов:

- 1) у зверненні покупця зазначено номер його рахунку та банківську установу, в якій такий рахунок відкрито;
- 2) сума штрафних (фінансових) санкцій зарахована до державного бюджету в повному обсязі;
- 3) до скарги додано електронні копії або копії паперових документів, виготовлені шляхом сканування, отриманих разом із придбаним товаром (роботою, послугою), про які зазначається в скарзі, покупцем від продавця товарів (робіт, послуг);
- 4) вартість товарів (робіт, послуг) у межах однієї розрахункової операції, щодо яких подано звернення покупця, становить понад 850 гривень на день їх отримання покупцем (споживачем).

Слід зазначити, що інформація про проведену компенсацію обов'язково доводиться до відома покупця (споживача) через Електронний кабінет, який функціонує відповідно до статті 421 Податкового кодексу України, у разі, якщо штрафні (фінансові) санкції було застосовано за скаргою покупця (споживача), поданою за допомогою такого Електронного кабінету.

Питання 4. Добрий день. Які фінансові санкції передбачені законодавством за порушення норм застосування РРО?

Відповідь: Вітаю. Розмір фінансових санкцій за порушення норм застосування РРО визначені статтею 17 Закону про РРО, до якої внесено зміни Законом № 128.

Так, наприклад, відповідно до оновленого пункту 1 статті 17 Закону про РРО:

► у разі встановлення у ході перевірки фактів:

- ◆ проведення розрахункових операцій з використанням РРО, програмних РРО або розрахункових книжок на неповну суму вартості проданих товарів (наданих послуг);
- ◆ непроведення розрахункових операцій через РРО та/або програмні РРО з фіскальним режимом роботи;
- ◆ невідповідності на місці проведення розрахунків суми готівкових коштів сумі коштів, зазначеній у денному звіті РРО, більше ніж на 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, а в разі використання розрахункової книжки – загальній сумі продажу за розрахунковими квитанціями, виданими з початку робочого дня;
- ◆ невидача (в паперовому вигляді та/або електронній формі) відповідного розрахункового документа, що підтверджує виконання розрахункової операції, або проведення її без використання розрахункової книжки на окремому господарському об'єкті такого суб'єкта господарювання до суб'єктів господарювання застосовуються фінансові санкції:
  - до 1 жовтня 2020 року у розмірі:
    - 10 відсотків вартості товару, проданого з порушеннями – за порушення, вчинене вперше;
    - 50 відсотків вартості товару, проданого з порушеннями – за кожне наступне порушення;
  - після 01.10.2020 штрафні санкції складають:
    - 100 відсотків вартості проданих з порушеннями – за порушення, вчинене вперше;
    - 150 відсотків вартості проданих з порушеннями – за кожне наступне вчинене порушення.

Питання 5. Добрий день. Хочу запитати, якщо покупець перерахував кошти продавцю через банківську установу, чи необхідно за новими правилами застосовувати РРО?

Відповідь: Добрий день.

Якщо розрахунки за придбаний товар (послугу) проводяться у безготівковій формі без застосування платіжних карток і кошти перераховуються з поточного рахунку покупця на поточний рахунок продавця, така операція не потребує застосування РРО.

Теж саме стосується випадків, коли покупець розраховується з продавцем шляхом внесення коштів через касу банку для подальшого їх зарахування на поточний рахунок продавця (пункт 2 статті 9 Закону про РРО).

Щоб перейти на спрощену систему оподаткування з 2020 року, необхідно подати заяву не пізніше 16.12.2019 (включно)

ДПС України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini-/400216.html> повідомила, що суб'єкт господарювання, який є платником інших податків і зборів, може прийняти рішення про перехід на спрощену

систему оподаткування шляхом подання заяви до контролюючого органу не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу. Такий суб'єкт господарювання може здійснити перехід на спрощену систему оподаткування один раз протягом календарного року (п.п. 298.1.4 п. 298.1 ст. 298 ПКУ).

Увага! Щоб перейти з I кварталу 2020 року на спрощену систему оподаткування або на іншу групу платника єдиного податку, необхідно подати заяву не пізніше 16.12.2019 (включно)

Нагадуємо:

Новостворені особи, тобто фізичні особи – підприємці, які подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для I або II групи до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, вважаються платниками єдиного податку з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому відбулася державна реєстрація.

Новостворені особи, які протягом 10 днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для III групи, яка не передбачає сплату податку на додану вартість, вважаються платниками єдиного податку з дня їх державної реєстрації (п.п. 298.1.2 п. 298.1 ст. 298 ПКУ)

Заява подається фізичною особою – підприємцем до контролюючого органу за місцем податкової адреси, тобто до контролюючого органу куди вона береться на облік як платник податків за місцем проживання.

Заява про застосування спрощеної системи оподаткування подається в один з таких способів:

(п.п.298.1.1 п. 298.1 ст.298 ПКУ)

- 1) особисто платником податків або уповноваженою на це особою;
- 2) надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;
- 3) засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством;
- 4) державному реєстратору як додаток до заяви про державну реєстрацію, що подається для проведення державної реєстрації, зокрема юридичної особи з урахуванням вимог п. 291.5 ст. 291 ПКУ. Електронна копія заяви, виготовлена шляхом сканування, передається державним реєстратором до контролюючого органу одночасно з відомостями з реєстраційної картки на проведення державної реєстрації, зокрема юридичної особи згідно із Законом України від 15 травня 2003 року № 755-IV «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань».

Нагадуємо, що до поданої заяви додається розрахунок доходу за попередній календарний рік, що передує року переходу на спрощену систему оподаткування

Звертаємо увагу, що 22.10.2019 затверджено нову форму [заяви про застосування](#) спрощеної системи оподаткування.

Крім того, затверджено нові форми:

- [розрахунку доходу за попередній календарний рік, що передує року переходу на спрощену систему оподаткування](#);
- [запиту про отримання витягу з реєстру платників єдиного податку](#);
- [витягу з реєстру платників єдиного податку](#).

Довідково: 22.10.2019 набрав чинності наказ Міністерства фінансів України від 16.07.2019 № 308 «Про затвердження форм заяви про застосування спрощеної системи оподаткування, розрахунку доходу за попередній календарний рік, запиту про отримання витягу з реєстру платників єдиного податку та витягу з реєстру платників єдиного податку» (зарєєстровано у Міністерстві юстиції України 24.09.2019 за № 1054/34025).

Наказ № 308 розроблено відповідно до пунктів 298.1, 298.7 ст. 298 та п. 299.10 ст. 299 глави 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

Наказом № 308 визнано таким, що втратив чинність, наказ Міністерства фінансів України від 20.12.2011 № 1675 «Про затвердження форми свідоцтва платника єдиного податку та порядку видачі свідоцтва, форми та порядку подання заяви про застосування спрощеної системи оподаткування та форми розрахунку доходу за попередній календарний рік» (зарєєстровано у Міністерстві юстиції України 27.12.2011 за № 1536/20274).

Наказ № 308 опубліковано у виданні «Офіційний вісник України» від 22.10.2019 № 81.

Комісіонер – резидент надав послуги комітенту – нерезиденту з придбання товару на території України: оподаткування ПДВ

Криворізьке північне управління нагадує, що об'єктом оподаткування ПДВ є операції платників ПДВ:

- з постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до ст. 186 ПКУ;
- з вивезення товарів за межі митної території України.

Норми встановлені підпунктами «б» та «г» п. 185.1 ст. 185 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Пунктом 186.4 ст. 186 ПКУ визначено, що місцем постачання послуг є місце реєстрації постачальника, *крім операцій, зазначених у пунктах 186.2 і 186.3 ст. 186 ПКУ*.

Відповідно до п.п. 195.1.1 п. 195.1 ст. 195 ПКУ операції з вивезення товарів за межі митної території України у митному режимі експорту оподатковуються за нульовою ставкою.

При цьому товари вважаються вивезеними за межі митної території України, якщо таке вивезення підтверджене у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, митною декларацією, оформленою відповідно до вимог Митного кодексу України.

Оскільки місце постачання комісіонером – резидентом послуги комітенту – нерезиденту з придбання товару на митній території України розташоване на митній території України, то операція з надання такої послуги комісіонером оподатковується ПДВ у загальному порядку.

Нульова ставка з ПДВ у зв'язку із здійсненням операції з вивезення товару за межі митної території України буде застосовуватись особою, яка є власником товару, що експортується.

Про форми фінансової звітності, які подають платники податку на прибуток підприємств за національними стандартами

Доводимо до відома, що платник податку на прибуток підприємств подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації з урахуванням вимог ст. 137 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Норми визначені п. 46.2 ст. 46 ПКУ.

Фінансова звітність, що складається та подається відповідно до п. 46.2 ст. 46 ПКУ платниками податку на прибуток є додатком до податкової декларації з податку на прибуток підприємств та її невід'ємною частиною.

Правові засади регулювання, організації, ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні визначені Законом України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 996).

Принципи складання, форма і склад статей фінансової звітності, вимоги до визнання і розкриття її елементів визначені Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 № 73 із змінами (далі – НП(С)БО 1).

Норми НП(С)БО 1 застосовуються до фінансової звітності і консолідованої фінансової звітності юридичних осіб (далі – підприємства) усіх форм власності (крім банків та бюджетних установ), які зобов'язані подавати фінансову звітність згідно із законодавством (п. 2 розділу I НП(С)БО 1).

Згідно з п. 1 розділу II НП(С)БО 1 фінансова звітність складається з: балансу (звіту про фінансовий стан), звіту про фінансові результати (звіту про сукупний дохід) (далі – звіт про фінансові результати), звіту про рух грошових коштів, звіту про власний капітал і приміток до фінансової звітності (форми №№ 1 – 5).

Форма № 5 «Примітки до річної фінансової звітності» затверджена наказом Міністерства фінансів України від 29.11.2000 № 302 зі змінами.

Пунктом 2 розділу II НП(С)БО 1 передбачено, що для мікропідприємств, малих підприємств, які визнані такими відповідно до Закону № 996, непідприємницьких товариств, представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності та підприємств, які ведуть спрощений бухгалтерський облік доходів та витрат відповідно до податкового законодавства, встановлюється скорочена за показниками фінансова звітність у складі балансу і звіту про фінансові результати, форма і порядок складання яких визначаються Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 25 «Спрощена фінансова звітність», затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 25.02.2000 № 39 зі змінами та доповненнями (далі – НП(С)БО № 25). Зазначені підприємства можуть самостійно визначати доцільність складання фінансової звітності за формами, наведеними у НП(С)БО № 25.

Статтею 2 Закону № 996 визначені підприємства (крім бюджетних установ), які можуть належати до мікропідприємств, малих, середніх або великих підприємств, а також критерії, за якими підприємства відносяться до відповідної категорії.

Норми НП(С)БО № 25 застосовуються мікропідприємствами, малими підприємствами, непідприємницькими товариствами, представництвами іноземних суб'єктів господарської діяльності та підприємствами, які ведуть спрощений бухгалтерський облік доходів та витрат відповідно до податкового законодавства (крім підприємств, які відповідно до законодавства складають фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності) (п. 2 розділу I НП(С)БО 25):

1) для складання Фінансової звітності малого підприємства (ф. № 1-м, ф. № 2-м):

- малими підприємствами – юридичними особами, які визнані такими відповідно до Закону № 996 (крім тих, яким відповідно до податкового законодавства надано дозвіл на ведення спрощеного обліку доходів та витрат);
- представництвами іноземних суб'єктів господарської діяльності;

2) для складання Фінансової звітності мікропідприємства (ф. № 1-мс, ф. № 2-мс):

- мікропідприємствами – юридичними особами, які визнані такими відповідно до Закону № 996;
- підприємствами, які ведуть спрощений бухгалтерський облік доходів та витрат відповідно до податкового законодавства;
- непідприємницькими товариствами.

Статтею 13 Закону № 996 визначено, що звітним періодом для складання фінансової звітності є календарний рік. Проміжна фінансова звітність складається за результатами першого кварталу, першого півріччя, дев'яти місяців. Крім того, відповідно до облікової політики підприємства фінансова звітність може складатися за інші періоди.

Порядок подання фінансової звітності затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2000 року № 419 із змінами та доповненнями (далі – Порядок № 419).

Згідно з п. 2 Порядку № 419 платники податку на прибуток у визначених законом випадках подають органам ДПС у порядку, передбаченому ПКУ для подання податкової декларації, проміжну (I квартал, перше півріччя, дев'ять місяців) та річну фінансову звітність.

Підприємства, які складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку або національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі, складають проміжну фінансову звітність, яка охоплює відповідний період (I квартал, перше півріччя, дев'ять місяців), наростаючим підсумком з початку звітного року у складі балансу та звіту про фінансові результати.

Проміжна (1 квартал, перше півріччя, дев'ять місяців) або річна фінансова звітність подається підприємствами органам ДПС у строки, передбачені для подання декларації з податку на прибуток підприємств (п. 5 Порядку № 419).

Відповідно до п. 137.4 ст. 137 ПКУ податковими (звітними) періодами для податку на прибуток підприємств, є календарні: квартал, півріччя, три квартали, рік. Водночас п. 137.5 ст. 137 ПКУ для платників податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за показниками Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід), за попередній річний звітний (податковий) період не перевищує 20 мільйонів гривень, встановлено річний податковий (звітний) період.

Формою податкової декларації з податку на прибуток підприємств, затвердженою наказом Міністерства фінансів України від 20.10.2015 № 897 зі змінами та доповненнями (далі – Декларація), передбачено подання форм фінансової звітності як додатка ФЗ до Декларації.

У формі Декларації передбачено відображення поданих до Декларації форм фінансової звітності.

Враховуючи вищезазначене, платниками податку на прибуток (крім неприбуткових установ та організацій) разом з відповідною Декларацією за календарний квартал, півріччя, три квартали подається проміжна фінансова звітність, складена за національними стандартами, яка включає баланс та звіт про фінансові результати. До річної податкової декларації такі платники подають відповідну річну фінансову звітність, яка включає Баланс, Звіт про фінансові результати, Звіт про рух грошових коштів, Звіт про власний капітал та Примітки до річної фінансової звітності (форми № 1 – №5).

Платниками податку на прибуток – мікропідприємствами, малими підприємствами, невідприємницькими товариствами, представництвами іноземних суб'єктів господарської діяльності та підприємствами, які ведуть спрощений бухгалтерський облік доходів та витрат відповідно до податкового законодавства (крім підприємств, які відповідно до законодавства складають фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності), подається разом з квартальною або річною податковою декларацією скорочена за показниками фінансова звітність у складі Балансу і Звіту про фінансові результати (за формами № 1-м, № 2-м або № 1-мс, № 2-мс).

Підтвердженням подання фінансової звітності разом з Декларацією є позначка «+» в Декларації у клітинці «ФЗ» таблиці «Наявність додатків» та у таблиці «Наявність поданих до Декларації додатків – форм фінансової звітності».

Платником податку проставляється позначка у тих графах таблиці, що відповідають назвам форм фінансової звітності, поданої разом з Декларацією.

У платіжному дорученні як «Платник» зазначено підприємство, а у полі «Призначення платежу» – прізвище працівника: чи має право на податкову знижку працівник?

Повідомляємо, що платник податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) має право включити до податкової знижки у зменшення оподаткованого доходу платника ПДФО за наслідками звітного податкового року, визначеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), суму коштів, сплачених таким платником ПДФО на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти такого платника ПДФО та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення.

Норми встановлені п.п. 166.3.3 п. 166.3 ст. 166 ПКУ.

До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником ПДФО витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, копіями договорів, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і їх покупця (отримувача). У зазначених документах обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк їх продажу (виконання, надання) (п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

У випадку, коли у платіжному дорученні як «Платник» вказано підприємство, а у полі «Призначення платежу» – прізвище працівника, для підтвердження понесених витрат на навчання, платнику необхідно отримати довідку від працедавця, який за його дорученням здійснював перерахування сум коштів із одержуваного ним доходу та копії платіжних доручень, якими здійснювалось перерахування.

Відповідно до вимог п. 3.7 глави 3 Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 21 січня 2004 року № 22 із змінами та доповненнями, реквізит «Призначення платежу» платіжного доручення заповнюється платником так, щоб надавати повну інформацію про платіж та документи, на підставі яких здійснюється перерахування коштів отримувачу. Повноту інформації визначає платник з урахуванням вимог законодавства України.

Отже, довідка від працедавця, який за дорученням платника ПДФО здійснював перерахування сум коштів із одержуваного ним доходу до навчальних закладів, для оплати його навчання чи навчання інших членів його сім'ї першого ступеня споріднення, є підставою для отримання платником ПДФО податкової знижки за навчання.

Послуги з формування кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів у Кваліфікованого надавача ЕДП ІДД ДПС надаються безкоштовно

Відповідно до положень Регламенту Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг ІДД ДПС (далі – КН ЕДП ІДД ДПС) кваліфіковані сертифікати відкритих ключів надаються виключно в електронному вигляді шляхом їх розміщення на офіційному інформаційному ресурсі КН ЕДП ІДД ДПС (<http://acskidd.gov.ua>).

Пунктом 2.2 Регламенту КН ЕДП ІДД ДПС встановлено, що КН ЕДП ІДД ДПС здійснює свою діяльність у сфері надання електронних довірчих послуг (далі – ЕДП) органам державної влади, органам місцевого самоврядування, підприємствам, установам та організаціям всіх форм власності, іншим суб'єктам господарської діяльності та фізичним особам, з можливістю безоплатної видачі кваліфікованих сертифікатів електронного підпису чи печатки.

Водночас, згідно з п. 5.1 розділу 5 Договору про надання ЕДП, форма якого затверджена наказом Інформаційно-довідкового департаменту ДПС від 26.09.2019 № 30, ЕДП надаються на безоплатній основі. Отже, КН ЕДП ІДД ДПС здійснює формування кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів на безоплатній основі.

З 01.01.2021 запроваджується єдина звітність з єдиного внеску і ПДФО

Доводимо до відома, що 25.09.2019 в офіційному виданні «Голос України» № 183 опубліковано закони України від 19 вересня 2019 року № 115-IX «Про внесення змін до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» щодо подання єдиної звітності з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування і податку на доходи фізичних осіб» (далі – Закон № 115).

Зазначені закони запроваджують єдину звітність з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) та податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО).

Так, зокрема, згідно з нормами Закону № 115 платник єдиного внеску зобов'язаний подавати звітність про нарахування єдиного внеску у розмірах, визначених Законом України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464), у складі звітності з ПДФО (єдиного податку) до органу доходів і зборів за основним місцем обліку платника єдиного внеску у строки та порядку, встановлені Податковим кодексом України (далі – ПКУ).

Форма, за якою подається звітність про нарахування єдиного внеску у складі звітності з ПДФО (єдиного податку), встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Також, відповідно до змін, внесених Законом № 115, обмін інформацією про відомості, що містять ознаки використання праці неоформлених працівників та порушення законодавства про працю, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю; центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, в порядку, затвердженому Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.

Крім того, Законом № 115 до ст. 25 Закону № 2464 додано норми, відповідно до яких за неподання, несвоєчасне подання, подання не за встановленою формою звітності про нарахування єдиного внеску у складі звітності з ПДФО (єдиного податку) накладаються штрафи, передбачені за порушення порядку подання інформації про фізичних осіб – платників податків у розмірах та порядку, встановлених статтею 119 ПКУ.

Закон № 115 набере чинності з 01.01.2021.

Роботодавець компенсує працівникові суму турзбору, включену до вартості його проживання у відрядженні: оподаткування ПДФО

Підпунктом 268.2.1 п. 268.2 ст. 268 ПКУ встановлено, що платниками збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які перебувають на території адміністративно-територіальної одиниці, на якій діє рішення сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, про встановлення туристичного збору, та тимчасово розміщуються у місцях проживання (ночівлі), визначених п.п. 268.5.1 п. 268.5 ст. 268 ПКУ.

Водночас, не можуть бути платниками збору особи, визначені п.п. «в» п.п. 14.1.213 п. 14.1 ст. 14 ПКУ, а саме резиденти – фізичні особи, які мають місце проживання в Україні та які прибули у відрядження (п.п. «б» п.п. 268.2.2 п. 268.2 ст. 268 ПКУ).

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV ПКУ, відповідно до п.п. 165.1.11 п. 165.1 ст. 165 якого до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) не включаються, зокрема кошти, отримані платником ПДФО на відрядження або під звіт і розраховані згідно із п. 170.9 ст. 170 ПКУ.

Не є доходом платника ПДФО – фізичної особи, яка перебуває у трудових відносинах із своїм роботодавцем або є членом керівних органів підприємств, установ, організацій, сума відшкодованих йому у встановленому законодавством порядку витрат на відрядження в межах фактичних витрат, а саме, зокрема на оплату вартості проживання у готелях (мотелях), а також включених до таких рахунків витрат на харчування чи побутові послуги (прання, чищення, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), на найм інших жилих приміщень, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду та перебування у місці відрядження, в тому числі будь-які збори і податки, що підлягають сплаті у зв'язку із здійсненням таких витрат (п.п. 170.9.1 п. 170.9 ст. 170 ПКУ).

Зазначені в абзаці другому п.п. 170.9.1 п. 170.9 ст. 170 ПКУ витрати не є об'єктом оподаткування ПДФО лише за наявності підтвердливих документів, що засвідчують вартість цих витрат, зокрема у вигляді рахунків, отриманих із готелів (мотелів) або від інших осіб, що надають послуги з розміщення та проживання фізичної особи, в тому числі бронювання місць у місцях проживання тощо.

Будь-які витрати на відрядження не включаються до оподатковуваного доходу платника ПДФО за наявності документів, що підтверджують зв'язок такого відрядження з господарською діяльністю роботодавця/сторони, що відряджає.

Основним документом, який регулює відрядження працівників органів державної влади, підприємств, установ та організацій, що повністю або частково фінансуються за рахунок бюджетних коштів, є Інструкція про службові відрядження в межах України та за кордон, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 13.03.1998 № 59 із змінами і доповненнями (далі – Інструкція № 59). При цьому інші підприємства та організації можуть використовувати Інструкцію № 59 як допоміжний (довідковий) документ.

Відповідно до п. 5 розділу II Інструкції № 59 підприємство за наявності підтвердливих документів (в оригіналі) відшкодовує в межах граничних сум витрат на найм житлового приміщення, затверджених постановою Кабінету

Міністрів України від 02 лютого 2011 року № 98 із змінами (далі – Постанова № 98), витрати відрядженим працівникам на найм житлового приміщення з розрахунку вартості одного місця у готелі (мотелі), іншому житловому приміщенні за кожен добу такого проживання з урахуванням включених до рахунків на оплату вартості проживання витрат на користування телефоном (*крім витрат на службові телефонні розмови*), холодильником, телевізором та інших витрат. Витрати, що перевищують граничні суми витрат на найм житлового приміщення, відшкодовуються з дозволу керівника згідно з оригіналами підтвердних документів. Зазначені витрати не є надміру витраченими коштами.

Згідно з п. 8 розділу II Інструкції № 59 відрядженому працівникові понад установлені суми компенсації витрат у зв'язку з відрядженням відшкодовуються також витрати на оплату податку на додану вартість, зокрема, за найм житлового приміщення згідно з підтвердними документами в оригіналі.

Крім того, до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника ПДФО включається дохід, отриманий платником ПДФО як додаткове благо (*крім випадків, передбачених ст. 165 ПКУ*), зокрема, у вигляді суми грошового відшкодування будь-яких витрат платника ПДФО, *крім тих, що обов'язково відшкодовуються згідно із законом за рахунок бюджету або звільняються від оподаткування згідно з розділом IV ПКУ* (п.п. «г» п.п. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 ПКУ).

Отже, у разі якщо юридичною особою (роботодавцем) здійснюється відшкодування суми збору, сплаченого фізичною особою (працівником) під час відрядження у межах України за найм житлового приміщення, то сума такого відшкодування включається до загального місячного (річного) оподаткованого доходу такого працівника як додаткове благо та оподатковується ПДФО на загальних підставах.

Оподаткування ПДВ операцій з постачання послуг з міжнародних перевезень пасажирів, багажу та вантажів авіаційним транспортом

Криворізьке північне управління нагадує, що постачання послуг з міжнародних перевезень пасажирів і багажу та вантажів авіаційним транспортом згідно із п. 185.1 ст. 185 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) є об'єктом оподаткування ПДВ.

Відповідно до п. 186.2 ст. 186 ПКУ місцем постачання послуг, пов'язаних із перевезенням пасажирів та вантажів, у тому числі з постачання продовольчих продуктів і напоїв, призначених для споживання, є місце фактичного їх постачання.

Згідно із п.п. 195.1.3 п. 195.1 ст. 195 ПКУ операції з постачання послуг з міжнародних перевезень пасажирів і багажу та вантажів залізничним, автомобільним, морським і річковим та авіаційним транспортом оподатковуються ПДВ за ставкою 0 %.

Для цілей п.п. 195.1.3 п. 195.1 ст. 195 ПКУ перевезення вважається міжнародним, якщо таке перевезення здійснюється за єдиним міжнародним перевізним документом.

Про одиниці виміру у Звіті про обсяги придбання та реалізації алкогольних напоїв у оптовій мережі

Інформуємо, що форма Звіту № 1-ОА «Звіт про обсяги придбання та реалізації алкогольних напоїв у оптовій мережі» (далі – Звіт № 1-ОА) та Порядок заповнення форми звіту № 1-ОА (далі – Порядок) затверджені наказом Міністерства фінансів України від 11.02.2016 № 49 із змінами та доповненнями.

Пунктом 1 розділу I Порядку встановлено, що Звіт № 1-ОА подають суб'єкти господарювання, які одержали ліцензії на право оптової торгівлі алкогольними напоями, незалежно від форми власності до органів ДПС за основним місцем обліку в електронній формі.

Відповідно до пункту 4 розділу I Порядку одиницею виміру, яка застосовується при складанні Звіту № 1-ОА є декалітри (далі).

Звіт № 1-ОА складається з трьох розділів.

У графах 3-13 розділу I «Обсяги придбання та реалізації алкогольних напоїв», у графі 5 розділу II «Перелік контрагентів, у яких здійснювалася придбання алкогольних напоїв» та у розділі III «Перелік контрагентів, яким здійснювалася реалізація алкогольних напоїв» Звіт № 1-ОА має формат даних до 3 знаків включно після коми.

Декларування інвестиційного прибутку фізичною особою

Інвестиційний прибуток (дохід), отриманий фізичною особою – резидентом від продажу іншій фізичній особі корпоративних прав у вигляді частки статутного капіталу включається до складу загального річного оподаткованого доходу платника податку.

Нормами п.п. 170.2.2 п. 170.2 ст. 170 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) передбачено, що інвестиційний прибуток розраховується як позитивна різниця між доходом, отриманим фізичною особою від продажу окремого інвестиційного активу з урахуванням курсової різниці (за наявності), та його вартістю, що визначається із суми документально підтверджених витрат на придбання такого активу з урахуванням норм підпунктів 170.2.4 – 170.2.6 ПКУ (*крім операцій з деривативами*).

При цьому, фізичній особі, яка отримує інвестиційний прибуток, необхідно подати річну податкову декларацію про майновий стан і доходи (далі – Декларація).

Розрахунок податкових зобов'язань з податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО), отриманих від операцій з інвестиційними активами, здійснюється у Додатку 1 до Декларації.

Слід зазначити, що податкова Декларація подається до контролюючого органу за місцем реєстрації фізичної особи за базовий звітний період, що дорівнює календарному року для фізичних осіб – платників ПДФО – до 01 травня року, що настає за звітним, *крім випадків, передбачених розділом IV ПКУ*.

Якщо договір купівлі-продажу інвестиційного активу, укладений у звітному році, а кошти від продажу інвестиційного активу фактично надійдуть у наступному році, то платнику ПДФО необхідно задекларувати дохід у вигляді інвестиційного прибутку за підсумками року, в якому фактично отриманий такий дохід. Аналогічний підхід

використовується і у випадках часткового надходження коштів на протязі декількох років при продажі інвестиційного активу.

Після подачі Декларації фізична особа сплачує ПДФО за ставкою 18 % та військовий збір за ставкою 1,5 %.

Звертаємо увагу, що не підлягає оподаткуванню та не включається до загального річного оподаткованого доходу, зокрема, дохід, отриманий платником ПДФО протягом звітного податкового року від продажу інвестиційних активів, якщо сума такого доходу не перевищує: у 2018 році – 2 470 грн, у 2019 році – 2 690 грн (п.п. 170.2.8 п. 170.2 ст. 170 ПКУ).

Про новачі у застосуванні РРО на хвилях радіо

Днями, відбувся радіоефір у студії Дніпровської філії ПАТ «Національна суспільна телерадіокомпанія України» «Дніпровська регіональна дирекція», на якій йшлося про новачі у застосуванні реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО), які набудуть чинності у 2020 році.

У заході прийняла участь фахівець управління комунікацій Головного управління ДПС у Дніпропетровській області.

Вона акцентувала увагу на нововведеннях, які запроваджено законами України від 20 вересня 2019 року № 128-IX «Про внесення змін до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі та послуг» та № 129-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі і послуг», зокрема:

- про можливість використовувати замість традиційних спеціальних програми, призначені для реєстрації розрахункових операцій – програмні РРО.

Таку програму можна буде встановити на будь-який «гаджет», у тому числі на смартфони, перетворивши його таким чином у касовий апарат. Законом визначено, що контролюючий орган забезпечує безкоштовне програмне рішення для використання суб'єктами господарювання, тобто безкоштовним буде не тільки програмне забезпечення, а і його обслуговування;

- про розширення кола суб'єктів господарювання, які будуть зобов'язані застосовувати РРО (програмні РРО);

- про застосування механізму «кешбек»;

- про деякі фінансові санкції, які будуть застосовуватись за порушення норм законодавства при застосуванні РРО.

Більш детально з основними новачіями у застосуванні РРО, про які розповіла податківець у ранковому ефірі на радіо «Дніпро», можна ознайомитись за посиланнями:

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/vidеogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/5706.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=AtQ8W90b9rY>

Право громадян на податкову знижку

Про право громадян на податкову знижку йшлося на брифінгу заступника начальника – начальника відділу адміністрування податків і зборів з фізичних осіб Криворізького північного управління ГУ ДПС у Дніпропетровській області Ігоря Тимченко з представниками місцевої телерадіокомпанії.

«Станом на 01.12.2019 року до Криворізького північного управління ГУ ДПС у Дніпропетровській області подано 1507 декларацій про майновий стан та доходи від громадян, які заявили до повернення суми податку з доходів фізичних осіб у зв'язку з реалізацією ними права на податковий кредит.

За наслідками перерахунків цим громадянам нараховано до повернення майже 3,1 млн гривень податку на доходи фізичних осіб, з яких 2,2 млн гривень у від визначеної суми вже повернено», - повідомив присутнім посадовець.

Право на податкову знижку мають громадяни, які протягом 2018 року отримували дохід у вигляді заробітної плати, сплачували податок на доходи фізичних осіб та понесли витрати, повний перелік тих, які включаються до податкової знижки, зазначено у статті 166 Податкового кодексу України.

Податкову знижку можуть одержати громадяни, які протягом 2018 року мали такі витрати:

- витрати сплачені на користь вітчизняних вищих і професійно-технічних навчальних закладів для компенсації вартості здобуття середньої професійної або вищої освіти такого платника податку та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення;

- сума процентів за іпотечним кредитом;

- переобладнання транспортного засобу на використання біологічних видів палива;

- страхові внески за договорами довгострокового страхування життя

- пожертвування або благодійні внески;

- оплата вартості державних послуг, включаючи сплату державного мита, пов'язаних з усиновленням дитини;

- витрати на допоміжні репродуктивні технології.

Підстави для нарахування податкової знижки із зазначенням конкретних сум відображаються платником податку у декларації про майновий стан і доходи за 2018 рік, яку необхідно подати до податкового органу за місцем проживання (реєстрації в паспорті) до 31 грудня 2019 року.

Витрати необхідно підтвердити відповідними платіжними та розрахунковими документами (квитанціями; платіжними дорученнями; фіскальними та товарними чеками тощо) та копіями договорів з зазначенням вартості товарів (робіт, послуг).

Податок підлягає поверненню протягом 60 календарних днів з дня подання декларації.

У разі якщо платник податку до кінця податкового року, наступного за звітним, не скористався правом на нарахування податкової знижки за наслідками звітного податкового року, таке право на наступні податкові роки не переноситься.

«Звертаємо увагу, що розпорядженням Кабінету міністрів України від 10.01.2019 №7-р «Про перенесення робочих днів у 2019 році» перенесено вівторок 31 грудня 2019 року на суботу 28 грудня 2019 року. Отже, для отримання

податкової знижки за 2018 рік фізичній особі – платнику ПДФО необхідно у термін до 28 грудня (включно) 2019 року подати до контролюючого органу за своєю податковою адресою Декларацію разом з документами, що підтверджують понесені витрати», - звернув увагу наостаннє Ігор Тимченко.